Θ. Ι. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΔΗ

ROSITA

ΔΡΑΜΑΤΙΚΗ ΟΠΕΡΕΤΤΑ

ΕΙΣ ΠΡΑΞΕΙΣ ΤΡΕΙΣ

Ἐωαίχθηκε διά πρώτην
φοράν τήν 22ᾶν Αὐγούστου
εἰς τό θέατρον «Ideal»
ὑπό τοῦ θιάσου
ΛΑΟΥΤΑΡΗ, ΦΙΛΙΠΠΙΔΗ καὶ ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

464 — Ξερω ἕνα βασιληᾶ
465 — Στήν τρέλλα τοῦ χοροῦ
474 — Ἡ ΚΑΡΔΕΡΙΝΑ ΚΑΙ Ο ΦΛΩΡΟΣ

ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ
"ΜΟΥΣΙΚΗ"
ΖΑΧΑΡΙΑ ΜΑΚΡΗ
ΣΤΟΑ ΑΡΣΑΚΕΙΟΥ 13-15

Ἰδιοκτησία τοῦ Ἐκδότου

POZITA

Δραματική Όπερέττα

Θ.Ι. Σακελλαρίδου.

Ἡ Καρδερίνα κι' ὁ Φλῶρος

All° non troppo

Ροζίτα.

Μιὰ καρδε - ρί - να ἀ - γά - σησε ἕ - να
Ξάφ - νου μιὰ μέ - ρα ἕ - νας Ἀή - - τὸς δια -

Καρλος.

φλῶ - ρο τρελλὰ πού κε - λαϊ - - δοῦ - - σε μέ καϋ - - μὸ σέ κά - ποιο
βαϊ - νειὰ πὸ 'κεῖ ὅ - που τὸν εἶ - - χε στείλη ὡϊ - - μέ μιὰ ἀσ - πλαχ - νη

Ροζίτα.

δέν - τρο φη - λὰ Καί ζευγα - - ρώ - νουν τὰ δυὸ σου - λά - κια εὐ -
μοῖ - ρα κα - κὴ Καί τὸ ζευ - - γά - ρι μπρο - στὰ στὸ φτε - ρω - -

Κάρλος.

θύς στή σταγμή τό βασι-λιά
Κιάπ' τή φω-λιά τους άν-τη-χοῦ-νε στε-ναγ-μοί
τά χά-νει κιάπ' τό φό-βο παύ-ει τά φι-λιά

Ροζίτα.

Τσιου,τσιουέ-κει-νη Μαμ'τσίζη-λεύ-ει
δέν τόν ά-φή,-νει μέ μιᾶς θε-ρεύ-ει
οὔ-τε στιγ-μή χω-ρίς ἀ-
τήν καρ-δε-ρί-να λα-χτα-

Κάρλος.

γά--πες χαδιακαίφι-λιά ρᾶ μέ πόθο τήφτω-χή
Τσιουτσιουκέκεῖ-νος Τό φλῶ-ρο ἀρπά-ζει
σάν καρ-δε--ρί--νος καί τόν σπα-ρά-ζει

μέ-ρα καί νύ---χτα οὔ---τε βῆμα πιά δέν κάνει ἀπ' τήφω-λιά
κιάφη--νει ἐκεῖ τήν καρ--δε--ρίνα ὀρφα-νή καί μονα--χή

f

Ροζίτα.

Πάντα καὶ τὰ δύο τους ὅ-λο τὸν καιρό τους στὰ κλαδάκια πάνω κελαϊ - - δοῦ - - σαν
Τώρα ἡ καρδε-ρί-να στὰ κλωνάρια ἐκεῖ-να πάντα λυπη-μέ-νη τρυγυρ - - νά - - ει

κ' ἔ-τσι εὐτυχισμέ-να καὶ ζευγαρω-μέ-να τὴν ἀγάπη πάντα τραγου - - δοῦ - - σαν
μόνη της στενά-ζει μόνη της σκαρά-ζει μέρα νύχτα κλαίει καὶ σο - - νά - - ει

Οἱ δυὸ μαζύ

Πάντα καὶ τὰ δύο τους ὅ-λο τὸν καιρό τους στὰ κλαδάκια πάνω κελαϊ δοῦ - σαν κ' ἔ-τσι εὐτυχισμέ-να

καὶ ζευγαρω-μέ-να τὴν ἀ-γά-πη πάντα τραγου - δοῦ - - σαν